TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2009. gada 8. septembrī*

Lieta C-478/07

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Handelsgericht Wien* (Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2007. gada 27. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2007. gada 25. oktobrī, tiesvedībā

Budějovický Budvar, národní podnik

pret

Rudolf Ammersin GmbH.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji P. Janns [*P. Jann*], K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*] (referents), A. Ross [*A. Rosas*] un K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši P. Kūris [*P. Kūris*], E. Juhāss [*E. Juhász*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] un P. Linda [*P. Lindh*],

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerāladvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*],
sekretāre K. Štranca-Slavičeka [*K. Sztranc-Sławiczek*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 2. decembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Budějovický Budvar, národní podnik* vārdā — K. Pečs [*C. Petsch*], *Rechtsanwalt*,

— *Rudolf Ammersin GmbH* vārdā — K. Hauers [*C. Hauer*], B. Gēbels [*B. Goebel*] un K. Šulte [*C. Schulte*], *Rechtsanwälte*,

— Čehijas valdības vārdā — T. Bočeks [*T. Boček*] un M. Smoleks [*M. Smolek*], pārstāvji,

— Grieķijas valdības vārdā — I. Halkiass [*I. Chalkias*] un K. Marinu [*K. Marinou*], pārstāvji,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — B. Dohertijs [*B. Doherty*] un B. Šima [*B. Schima*], kā arī M. Folkommere [*M. Vollkommer*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2009. gada 5. februāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par EKL 28. un 30. panta, Akta par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai nosacījumiem un pielāgojumiem Līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā (OV 2003, L 236, 33. lpp.; turpmāk tekstā — "Pievienošanās akts"), Komisijas 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 918/2004, ar ko ievieš pārejas pasākumus lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un apzīmējumu [cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu] aizsardzībai sakarā ar Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanos (OV L 163, 88. lpp.), un Padomes 2006. gada 20. marta Regulas (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 93, 12. lpp.) interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Budějovický Budvar, národní podnik* (turpmāk tekstā — "*Budvar*"), alus darītavu, kas atrodas Čehu Budejovices [*Českе Budějovice*] pilsētā (Čehijas Republika) un *Rudolf Ammersin GmbH* (turpmāk tekstā — "*Ammersin*"), firmu, kas atrodas Vīnē (Austrija) un kas veic dzērienu izplatīšanas uzņēmējdarbību, par *Budvar* prasību aizliegt *Ammersin*, izmantojot preču zīmi "American Bud", tirgot alu, ko ražojusi alus darītava *Anheuser-Busch Inc.* (turpmāk tekstā — "*Anheuser-Busch*"), kas reģistrēta Sentluisā [*Saint Louis*] (Amerikas Savienotās Valstis), pamatojot ar to, ka saskaņā ar Čehijas Republikai un Austrijas Republikai saistošajiem divpusējiem līgumiem apzīmējumu "Bud" šajā pēdējā minētajā dalībvalstī var izmantot vienīgi attiecībā uz alu, kas ražots Čehijas Republikā.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

3 1958. gada 31. oktobra Lisabonas vienošanās par cilmes vietu nosaukumu aizsardzību un to starptautisko reģistrāciju, kas pārskatīta Stokholmā 1967. gada 14. jūlijā un grozīta 1979. gada 28. septembrī (*Recueil des traités des Nations unies*, 828. sēj., Nr. 13172, 205. lpp.; turpmāk tekstā — "Lisabonas vienošanās"), 1. pantā ir noteikts:

"1. Valstis, kurām ir piemērojama šī vienošanās, veido īpašu savienību Rūpnieciskā īpašuma aizsardzības savienības ietvaros.

2. Atbilstoši šīs vienošanās noteikumiem tās savā teritorijā apņemas aizsargāt citu Īpašās savienības valstu preču cilmes vietu nosaukumus, kas kā tādi ir atzīti un aizsargāti izcelsmes valstī un reģistrēti Konvencijā par Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas [*Organisation mondiale de la propriété intellectuelle* (*OMPI*)] dibināšanu [..] norādītajā Starptautiskajā birojā intelektuālā īpašuma jautājumos."

4 Atbilstoši Lisabonas vienošanās 2. panta noteikumiem:

"1. Šajā vienošanās par cilmes vietas nosaukumu uzskata valsts, reģiona vai noteiktas vietas ģeogrāfisko apzīmējumu, ko izmanto, lai apzīmētu šādas izcelsmes preci, kuras kvalitāti vai īpašības ir radījusi vienīgi vai galvenokārt ģeogrāfiskā vide ar tās raksturīgajiem dabas un cilvēciskajiem faktoriem.

2. Izcelsmes valsts ir valsts, kuras nosaukums vai kurā esoša reģiona vai vietas nosaukums veido cilmes vietas nosaukumu, kas precei piešķir atpazīstamību."

5 Cilmes vietas nosaukums "BUD" (cilmes vietas nosaukums Nr. 598) ir atbilstoši Lisabonas vienošanās noteikumiem 1975. gada 10. martā reģistrēts Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijā (*OMPI*) attiecībā uz alu.

Kopienu tiesības

Pievienošanās akts

6 Saskaņā ar Pievienošanās akta 20. pantu:

"Šī akta II pielikumā uzskaitītos aktus pielāgo, kā paredzēts minētajā pielikumā."

7 Pievienošanās akta II pielikumā ar virsrakstu "Pievienošanās akta 20. pantā paredzētais saraksts" 6. nodaļas A daļas 18. punktā ir noteikts:

"31996 R 1107: Komisijas 1996. gada 12. jūnija Regula (EK) Nr. 1107/96 par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu reģistrāciju saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Padomes Regulas (EEK) Nr. 2081/92 17. pantā (OV L 148 [..] 1. lpp.), ar grozījumiem, kas paredzēti:

[..]

— 32002 R 1829: Komisijas 2002. gada 14. oktobra Regulā (EK) Nr. 1829/2002 (OV L 277 [..] 10. lpp.).

a) 1. pantam tiek pievienota sekojošā daļa:

"Apzīmējumi "Budějovické pivo", "Českobudějovické pivo" un "Budějovický měšťanský var" ir reģistrēti kā aizsargātas ģeogrāfiskās norādes (AĢN) un iekļautas sarakstā, kas ir pielikumā, atbilstoši Komisijai iesniegtajām specifikācijām. Šī norma neietekmē alus preču zīmes vai citas tiesības, kas pievienošanās brīdī pastāv Eiropas Savienībā."

b) Pielikuma B daļas sadaļā ar virsrakstu "Alus" pievieno sekojošu tekstu:

"Čehijas Republika:

— "Budějovické pivo (AĢN)"

— "Českobudějovické pivo (AĢN)"

— “Budějovický měšťanský var (AĢN)””.”

Regula (EEK) Nr. 2081/92

8 Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 208, 1. lpp.) septītajā apsvērumā ir noteikts:

“[..] tā kā valstu praksē tomēr nav vienādības reģistrēto cilmes vietu nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu pielietojumā; tā kā būtu jāparedz Kopienas pieeja; tā kā Kopienas noteikumu sistēma par aizsardzību ļaus attīstīt ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un cilmes vietu nosaukumus, jo šāda sistēma ar saskaņotāku pieeju nodrošinās godīgu konkurenci to ražotāju starpā, kuru ražotajiem produktiem ir šādas norādes, un sekmēs produktu uzticamību no patērētāju viedokļa”.

9 Regulas Nr. 2081/92 5.–7. pantā ir izveidota šīs regulas 2. pantā paredzēto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu reģistrācijas procedūra, tā dēvētā “normālā procedūra”. Saskaņā ar minētās Regulas 5. panta 4. punktu pieteikums nosūtāms dalībvalstij, kur atrodas attiecīgais ģeogrāfiskais apgabals. Saskaņā ar šīs pašas regulas 5. panta 5. punkta pirmo daļu šī dalībvalsts pārbauda, vai pieteikums ir pamatots, un nosūta pieteikumu Eiropas Kopienu Komisijai.

10 Tā kā reģistrācijas pieteikumu pārbaude, ko veic Komisija, prasa noteiktu laiku un, gaidot lēmumu par apzīmējuma reģistrāciju, dalībvalstij ir jāatļauj piešķirt pagaidu

valsts aizsardzību, ar Padomes 1997. gada 17. marta Regulu (EK) Nr. 535/97, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2081/92 (OV L 83, 3. lpp.), pēc Regulas Nr. 2081/92 5. panta 5. punkta pirmās daļas ir iekļauts šāds noteikums:

"Dalībvalsts var piešķirt tikai pagaidu valsts aizsardzību pašreizējās regulas nozīmē nosaukumam, kurš iesniegts prasītajā veidā, un vajadzības gadījumā arī pielāgošanās periodu, kurš sākas iesniegšanas dienā [..].

Šāda pagaidu valsts aizsardzība beidzas dienā, kad saskaņā ar šo regulu pieņem lēmumu par reģistrāciju. [..]

Ja nosaukums nav reģistrēts saskaņā ar šo regulu, pilnu atbildību par šādas valsts aizsardzības radītajām sekām uzņemas attiecīgā dalībvalsts.

Dalībvalstu saskaņā ar otro daļu veiktie pasākumi rada sekas tikai valsts līmenī, tie neietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību."

11 Regulas Nr. 2081/92 17. pantā ir noteikta reģistrācijas procedūra attiecībā uz apzīmējumiem, kas jau pastāvēja brīdī, kad šī regula stājās spēkā, tā dēvētā "vienkāršotā procedūra". Konkrētāk, šajā normā ir paredzēts, ka dalībvalstis Komisijai sešu mēnešu laikā pēc Regulas Nr. 2081/92 stāšanās spēkā paziņo apzīmējumus, ko tās vēlas šādi reģistrēt.

12 It īpaši lai ņemtu vērā apstākli, ka pirmais ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu reģistrācijas ierosinājums, kurš Komisijai būtu bijis jāizstrādā saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 17. panta 2. punktu, Eiropas Savienības Padomei tika iesniegts tikai 1996. gada martā, kad jau bija pagājusi lielākā daļa šīs pašas Regulas 13. panta 2. punktā paredzētā piecu gadu pārejas perioda, ar Regulu Nr. 535/97, kas stājās spēkā 1997. gada 28. martā, šis pēdējais punkts tika aizstāts ar šādu noteikumu:

"Atkāpjoties no 1. punkta a) un b) apakšpunkta, dalībvalstis var saglabāt valsts sistēmas, kuras ļauj lietot saskaņā ar 17. pantu reģistrētos nosaukumus uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus pēc reģistrēšanas publicēšanas, ar nosacījumu, ka:

— produkti ar šādiem nosaukumiem likumīgi tirgoti vismaz piecus gadus pirms šīs regulas publicēšanas dienas,

— uzņēmumi likumīgi un bez pārtraukuma tirgojuši attiecīgos produktus ar šiem nosaukumiem pirmajā ievilkumā paredzētā perioda laikā,

— uz etiķetes skaidri norādīta produkta patiesā izcelsme.

Tomēr šī atkāpe nedrīkst novest pie produktu brīvas realizācijas tās dalībvalsts teritorijā, kurā šādi nosaukumi ir aizliegti."

13 Padomes 2003. gada 8. aprīļa Regulas (EK) Nr. 692/2003, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2081/92, 1. panta 15. punktā ir noteikts:

"Regulas 13. panta 2. punktu un 17. pantu svītro. Tomēr šo pantu noteikumus turpina piemērot attiecībā uz reģistrētiem nosaukumiem vai uz nosaukumiem, par kuriem ticis iesniegts reģistrācijas pieteikums saskaņā ar 17. pantā paredzēto procedūru pirms šīs regulas spēkā stāšanās."

Regula Nr. 510/2006

14 Regula Nr. 2081/92, kas pēdējo reizi grozīta ar Padomes 2003. gada 14. aprīļa Regulu Nr. 806/2003 (OV L 122, 1. lpp.), ir atcelta saskaņā ar Regulas Nr. 510/2006 19. pantu. Pēdējā minētā regula stājās spēkā dienā, kad tā tika publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, tas ir, 2006. gada 31. martā.

15 Regulas Nr. 510/2006 sestajā apsvērumā ir noteikts:

"Būtu jāparedz Kopienas pieeja attiecībā uz cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm. Kopienas noteikumi par aizsardzības sistēmu ļauj attīstīt ģeogrāfiskās izcelsmes vietu norādes un cilmes vietu nosaukumus, jo šādi noteikumi ar saskaņotāku pieeju nodrošina godīgu konkurenci to ražotāju starpā, kuru ražotajiem produktiem ir šādas norādes, un sekmē produktu uzticamību no patērētāju viedokļa."

16 Atbilstoši šīs regulas 19. apsvērumam:

"Nosaukumus, kas šīs regulas spēkā stāšanās dienā jau reģistrēti atbilstīgi [..] Regulai [..] Nr. 2081/92 [..], būtu jāturpina aizsargāt saskaņā ar šo regulu un automātiski jāiekļauj reģistrā. [..]"

17 Minētās regulas 1. panta ar virsrakstu "Piemērošanas joma" 1. un 2. punktā ir noteikts:

"1. Šajā regulā paredzēti noteikumi par cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību attiecībā uz Līguma I pielikumā uzskaitītajiem lauksaimniecības produktiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā, un šīs regulas I pielikumā uzskaitītajiem pārtikas produktiem, un šīs regulas II pielikumā uzskaitītajiem lauksaimniecības produktiem.

[..]

2. Šo regulu piemēro, neskarot citus īpašus Kopienas noteikumus."

18 Šīs pašas regulas I pielikuma ar virsrakstu "1. panta 1. punktā minētā pārtika" pirmajā ievilkumā ir minēts "alus".

19 Regulas Nr. 510/2006 2. panta, kura virsraksts ir "Cilmes vietas nosaukums un ģeogrāfiskās izcelsmes norāde", 1. un 2. punktā ir noteikts:

"1. Šajā regulā:

a) "cilmes vietas nosaukums" ir reģiona, noteiktas vietas vai, izņēmuma gadījumos, valsts nosaukums, ko izmanto, lai apzīmētu lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu:

— kura izcelsmes vieta ir šajā reģionā, noteiktajā vietā vai valstī,

— kura kvalitāti vai īpašības ir radījusi galvenokārt vai vienīgi ģeogrāfiskā vide ar tās raksturīgajiem dabas un cilvēciskajiem faktoriem un

— kura ražošana, pārstrāde un sagatavošana notiek ierobežotā ģeogrāfiskajā apgabalā;

b) "ģeogrāfiskās izcelsmes norāde" ir reģiona, noteiktas vietas vai, izņēmuma gadījumos, valsts nosaukums, ko izmanto, lai apzīmētu lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu:

— kura izcelsmes vieta ir šajā reģionā, noteiktajā vietā vai valstī,

— kura kvalitāte, reputācija vai citas īpašības ir saistītas ar šo ģeogrāfisko izcelsmi un

— kura ražošana, pārstrāde un sagatavošana notiek ierobežotā ģeogrāfiskajā apgabalā.

2. Par cilmes vietas nosaukumiem vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm uzskata arī tradicionālus ģeogrāfiskos nosaukumus vai ar ģeogrāfiskiem aspektiem nesaistītos nosaukumus, ar ko apzīmē lauksaimniecības produktus vai pārtikas produktus, kuri atbilst 1. punktā minētajiem nosacījumiem."

20 Šīs regulas 4. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Lai varētu izmantot aizsargātu cilmes vietas nosaukumu (ACN) vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi (AĢN), lauksaimniecības produktam vai pārtikas produktam jāatbilst produkta specifikācijai."

21 Regulas Nr. 510/2006 5.–7. punktā ir izveidota šis regulas 2. punktā minēto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu reģistrācijas procedūra. Saskaņā ar minētās regulas 5. panta 4. punktu, ja reģistrācijas pieteikums attiecas uz ģeogrāfisku apgabalu kādā konkrētā dalībvalstī, to adresē šai dalībvalstij. Saskaņā ar šīs pašas regulas 5. panta 5. punktu šī dalībvalsts sāk procedūru iebildumu izteikšanai valsts līmenī un pēc tam pieņem lēmumu par šo pieteikumu. Labvēlīga lēmuma gadījumā minētā dalībvalsts nosūta Komisijai minētā 5. panta 7. punktā uzskaitītos dokumentus, lai Regulas Nr. 510/2006 6. un 7. pantā regulētās procedūras, kura ietver arī procedūru iebildumu iesniegšanai, beigās tiktu pieņemts galīgais lēmums.

22 Saskaņā ar šīs regulas 5. panta 6. punktu:

"Dalībvalsts — vienīgi uz pārejas periodu — var nosaukumam valsts līmenī piešķirt šajā regulā paredzēto aizsardzību un attiecīgā gadījumā pielāgošanās periodu, sākot ar dienu, kad pieteikums iesniegts Komisijai.

Šā punkta pirmajā daļā noteikto pielāgošanās periodu var piešķirt vienīgi tad, ja attiecīgie uzņēmumi vismaz piecus iepriekšējos gadus ir likumīgi tirgojuši konkrētos produktus, pastāvīgi lietojot atbilstīgos nosaukumus, un ir šo jautājumu ierosinājuši 5. punkta pirmajā daļā minētajā valsts līmeņa iebildumu iesniegšanas procedūrā.

Valsts pagaidu aizsardzība beidzas dienā, kad pieņem lēmumu par reģistrāciju saskaņā ar šo regulu.

Gadījumā, ja nosaukums netiek reģistrēts saskaņā ar šo regulu, valsts pagaidu aizsardzības radītās sekas ir vienīgi attiecīgās dalībvalsts atbildība.

Pasākumi, ko dalībvalstis veic saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, rada sekas tikai valsts līmenī, un tie nedrīkst iespaidot tirdzniecību Kopienā vai starptautisko tirdzniecību."

23 Šīs pašas regulas 13. panta 1. punktā ir noteikts:

"1. Reģistrētos nosaukumus aizsargā pret:

a) jebkādu reģistrēta nosaukuma tiešu vai netiešu komerciālu izmantošanu produktiem, uz kuriem reģistrācija neattiecas, ciktāl šie produkti ir salīdzināmi ar tiem, kuri reģistrēti ar šo nosaukumu, vai ciktāl nosaukuma lietošana ļauj izmantot aizsargātā nosaukuma reputāciju;

b) nosaukumu neatļautu izmantošanu, atdarināšanu vai atsaukšanos uz tiem, pat ja ir norādīta produkta patiesā izcelsme vai ja aizsargātais nosaukums ir tulkots vai ir kopā ar tādu norādi kā "veids", "tips", "metode", "kā ražots", "imitācija" vai līdzīgu norādi;

[..]."

Regula Nr. 918/2004

24 Regulā Nr. 918/2004 no otrā līdz ceturtajam apsvērumam ir noteikts:

"(2) Regulas (EEK) Nr. 2081/92 5. panta 5. punktā tomēr paredzēts, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un izcelsmes apzīmējumiem [cilmes vietas nosaukumiem un

ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm] dalībvalstis var noteikt valsts līmeņa pārejas aizsardzību no dienas, kurā Komisijai tiek nosūtīti šādu nosaukumu reģistrācijas pieteikumi. Ja nosaukums nav reģistrēts Kopienas līmenī, par šādas valsts līmeņa aizsardzības sekām pilnībā atbild attiecīgā dalībvalsts.

(3) Tāpēc pēc Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas (turpmāk tekstā — "jaunās dalībvalstis") pievienošanās šo valstu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un apzīmējumus saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2081/92 5. pantu var reģistrēt Kopienas līmenī un aizsargāt saskaņā ar tās 13. pantu.

(4) Lai jaunajām dalībvalstīm vienkāršotu pieteikumu iesniegšanu Komisijai un nodrošinātu to ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un apzīmējumu pastāvīgu aizsardzību, ievērojot nosacījumu, ka reģistrācijas pieteikums Komisijai tiek nosūtīts līdz 2004. gada 31. oktobrim, jāparedz, ka šajās dalībvalstīs līdz 2004. gada 30. aprīlim pastāvējušā valsts līmeņa aizsardzība saglabājama līdz laikam, kamēr tiek pieņemts lēmums saskaņā ar Regulas (EEK) 2081/92 6. pantu."

25 Regulas Nr. 918/2004 1. pantā ir paredzēts:

"Ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un apzīmējumus Regulas (EEK) Nr. 2081/92 nozīmē, kādi Čehijā, Igaunijā, Kiprā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Polijā, Slovēnijā un Slovākijā bija 2004. gada 30. aprīlī, šīs dalībvalstis var saglabāt līdz 2004. gada 31. oktobrim.

Ja reģistrācijas pieteikums saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2081/92 nosūtīts Komisijai līdz 2004. gada 31. oktobrim, šādu aizsardzību var saglabāt līdz laikam, kamēr tiek pieņemts lēmums saskaņā ar minētās regulas 6. pantu.

Ja nosaukums nav reģistrēts Kopienas līmenī, par šādas valsts līmeņa aizsardzības sekām pilnībā atbild attiecīgā dalībvalsts."

Valsts tiesības

Divpusējā konvencija

26 1976. gada 11. jūnijā Austrijas Republika un Čehoslovākijas Sociālistiskā Republika noslēdza Līgumu par cilmes vietu nosaukumu, ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un citu norāžu par lauksaimniecības preču un rūpniecības izstrādājumu izcelsmi aizsardzību (turpmāk tekstā — "divpusējā konvencija").

27 Pēc divpusējās konvencijas apstiprināšanas un ratifikācijas tā tika publicēta 1981. gada 19. februāra *Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich* (*BGBl*. 75/1981). Atbilstoši divpusējās konvencijas 16. panta 2. punktam tā stājās spēkā 1981. gada 26. februārī uz nenoteiktu laiku.

28 Divpusējās konvencijas 1. pantā bija paredzēts:

"Katra līgumslēdzēja valsts apņemas veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai efektīvi aizsargātu izcelsmes norādes, cilmes vietu nosaukumus un citus nosaukumus, kas norāda lauksaimniecības un rūpniecības preču, kuras ietilpst 5. pantā minētajās grupās un kuras ir precizētas 6. pantā paredzētajā nolīgumā, izcelsmi, kā arī 3. un 4. pantā un 8. panta 2. punktā minētos vārdus un aprakstus pret negodīgu konkurenci komercdarbībā."

29 Saskaņā ar divpusējās konvencijas 2. panta noteikumiem:

"Ar izcelsmes norādēm, cilmes vietu nosaukumiem un citiem izcelsmi norādošiem nosaukumiem šī līguma izpratnē saprot visas norādes, kas tieši vai netieši ir saistītas ar preces izcelsmi. Šāda norāde parasti ietver ģeogrāfisku nosaukumu. Tomēr, ja izcelsmes valsts ieinteresēto personu loks šādi preces nosaukumā saskata saikni ar ražošanas valsts norādi, tajā var būt ietvertas arī citas norādes. Minētie nosaukumi papildus ģeogrāfiski noteiktas izcelsmes teritorijas norādei var ietvert arī norādes saistībā ar attiecīgās preces īpašībām. Šīs preču konkrētās īpašības ir radušās ekskluzīvi vai galvenokārt ģeogrāfiskas vai cilvēku ietekmes rezultātā."

30 Divpusējās konvencijas 3. panta 1. punktā ir noteikts:

"[..] nolīgumā, kas jānoslēdz saskaņā ar 6. pantu, minētās Čehoslovākijas norādes Austrijas Republikā tiek rezervētas ekskluzīvi Čehoslovākijas produktiem."

31 Divpusējās konvencijas 5. panta 1. punkta B daļas 2. punktā alus ir ietverts to Čehijas preču grupā, uz kurām attiecas šajā konvencijā ieviestā aizsardzība.

32 Saskaņā ar divpusējās konvencijas 6. panta noteikumiem:

"Nosaukumi, kuri ir saistīti ar precēm, kam ir piemērojami 2. un 5. pantā minētie nosacījumi, kuri ir aizsargāti ar nolīgumu un kuri līdz ar to nav nosaukumi, kas ir sugas vārdi, tiks uzskaitīti starp abu līgumslēdzēju valstu valdībām noslēdzamajā nolīgumā."

33 Divpusējās konvencijas 7. pants ir formulēts šādi:

"1. Ja vārdi un nosaukumi, kas ir aizsargājami atbilstoši šī līguma 3., 4., 6. pantam un 8. panta 2. punktam, tiek izmantoti, pārkāpjot šīs normas, uzņēmējdarbības ietvaros, lai apzīmētu preces, konkrētāk, to noformējumu vai iesaiņojumu, vai uz rēķiniem, preču kravas pavadzīmēs vai citos uzņēmējdarbības dokumentos, vai reklāmā, tiek piemēroti visi tiesvedības vai administratīvie pasākumi, kuri atbilstoši tās līgumslēdzējas valsts tiesību aktiem, kurā ir lūgta aizsardzība, ir paredzēti, lai vērstos pret negodīgu konkurenci vai lai citādi apkarotu prettiesiskos nosaukumus atbilstoši nosacījumiem, kas paredzēti šajos tiesību aktos, un ņemot vērā 9. pantu.

2. Ciktāl uzņēmējdarbībā pastāv sajukšanas iespēja, 1. punkts ir piemērojams arī tad, ja saskaņā ar līgumu aizsargājamie nosaukumi tiek izmantoti grozītā veidā vai attiecībā uz citām precēm, nevis tām, uz kurām tie attiecināti ar 6. pantā paredzēto nolīgumu.

3. 1. punkts ir piemērojams arī tad, ja saskaņā ar līgumu aizsargājamie nosaukumi tiek izmantoti tulkojuma veidā vai kopā ar faktiskās izcelsmes norādi, vai kopā ar tādu norādi kā "veids", "tips", "metode", "kā ražots", "imitācija", vai līdzīgu norādi.

4. 1. punkts nav piemērojams vienas no līgumslēdzējām valstīm nosaukumu tulkojumiem, ja tulkojums ir otras līgumslēdzējas valsts ikdienas valodā izmantots vārds."

Divpusējais nolīgums

34 Atbilstoši Divpusējās konvencijas 6. pantam 1979. gada 7. jūnijā tika noslēgts [šīs konvencijas] īstenošanas nolīgums (turpmāk tekstā — "Divpusējais nolīgums" un — kopā ar divpusējo konvenciju — "attiecīgie divpusējie līgumi").

35 Divpusējā nolīguma B pielikumā ir noteikts:

"Lauksaimniecības un rūpniecības preču Čehoslovākijas nosaukumi

[..]

B Pārtika un lauksaimniecība (izņemot vīnu)

[..]

2. Alus

Čehijas Sociālistiskā Republika

[..]

“Bud”

“Budějovické pivo”

“Budějovické pivo Budvar”

“Budějovické Budvar”

[..].”

Pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

36 Pamata lietā 2003. gada 18. novembrī tika pasludināts spriedums lietā C-216/01 *Budějovický Budvar* (*Recueil*, I-13617. lpp.), ar kuru Tiesa, kurai jautājumus bija

uzdevusi tā pati iesniedzējtiesa, kas iesniegusi lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu izskatāmajā lietā, nosprieda:

"1) EKL 28. pantam un [..] Regulai Nr. 2081/92 [..] ar grozījumiem, kas ir izdarīti ar [..] Regulu Nr. 535/97 [..], pretrunā nav tādas starp dalībvalsti un trešo valsti noslēgta divpusēja līguma normas piemērošana, kura vienkāršai un netiešai šīs trešās valsts ģeogrāfiskās izcelsmes norādei piešķir tādu aizsardzību importētājā dalībvalstī, kura nav atkarīga no jebkāda sajaukšanas riska un kura ļauj kavēt importēt citā dalībvalstī likumīgi tirgotu preci;

2) EKL 28. pantam pretrunā ir tādas starp dalībvalsti un trešo valsti noslēgta divpusēja līguma normas piemērošana, kas norādei, kura šajā valstī ne tieši, ne netieši nenorāda uz tās apzīmētās preces ģeogrāfisko izcelsmi, piešķir tādu aizsardzību importētājā dalībvalstī, kura nav atkarīga no jebkāda sajaukšanas riska un kas ļauj kavēt importēt citā dalībvalstī likumīgi tirgotu preci;

3) EKL 307. panta pirmā daļa ir interpretējama tādējādi, ka tā dalībvalsts tiesai, ar nosacījumu, ka tā veic pārbaudes, it īpaši ņemot vērā šajā spriedumā norādītos apstākļus, ļauj piemērot tādas starp šo dalībvalsti un trešo valsti noslēgtu divpusēju līgumu normas, kādas tiek apskatītas pamata lietā, kuras paredz šīs trešās valsts nosaukuma aizsardzību, pat ja šīs normas ir pretrunā EK līguma noteikumiem, tādēļ, ka tas attiecas uz pienākumu, kas izriet no vienošanās, kas noslēgta pirms datuma, kad attiecīgā dalībvalsts pievienojusies Eiropas Savienībai. Uzskatot, ka viens no EKL 307. panta otrajā daļā paredzētajiem pasākumiem ļaus novērst iespējamās pretrunas starp vienošanos, kas noslēgta pirms šādas pievienošanās, un minēto līgumu, minētā panta pirmā daļa atļauj šai dalībvalstij turpināt piemērot šādu vienošanos, ciktāl tā ietver pienākumus, kas tai ir saistoši saskaņā ar starptautiskajām tiesībām."

37 Iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* 28.–42. punktā sniegts šāds pamata lietas kopsavilkums:

"28 *Budvar* tirgo alu, it īpaši izmantojot preču zīmes "Budějovický Budvar" un "Budweiser Budvar", un eksportē alu ar apzīmējumu "Budweiser Budvar", it īpaši uz Austriju.

29 *Ammersin* tirgo alu, it īpaši izmantojot preču zīmi "American Bud", kuru ražo alus darītava *Anheuser-Busch* un kuru tā iepērk firmā *Josef Sigl KG* (turpmāk tekstā — "*Josef Sigl*"), kas reģistrēta Obertrumā [*Obertrum*] (Austrija), kas ir ekskluzīvā minētā alus importētāja Austrijā.

30 Ar 1999. gada 22. jūlija prasības pieteikumu *Budvar* lūdza iesniedzējtiesu uzdot *Ammersin* saistībā ar tās uzņēmējdarbību Austrijas teritorijā neizmantot apzīmējumu "Bud" vai līdzīgus apzīmējumus, kas var izraisīt sajukšanu, attiecībā uz alu vai līdzīgām precēm vai saistībā ar šīm precēm, izņemot, ja tas attiecas uz *Budvar* precēm. Turklāt tā lūdza aizliegt visus šim aizliegumam pretējus apzīmējumus, kā arī sniegt norēķinus un publicēt spriedumu. Prasības pieteikumam bija pievienots lūgums noteikt pagaidu pasākumus.

31 *Budvar* prasība pamata lietā būtībā balstās uz diviem atšķirīgiem juridiskiem pamatiem.

32 Pirmkārt, *Budvar* apgalvo, ka preču zīme "American Bud", kas reģistrēta kā preču zīme *Anheuser-Busch*, ir līdzīga, kas var izraisīt sajaukšanu tiesību aktu par negodīgu konkurenci izpratnē, ar tās pašas prioritārajām preču zīmēm, kas bauda aizsardzību Austrijā, proti, "Budweiser"," Budweiser Budvar" un "Bud".

33 Otrkārt, *Budvar* uzskata, ka apzīmējuma "American Bud" izmantošana attiecībā uz alu ar izcelsmi citā dalībvalstī, izņemot Čehijas Republiku, ir pretrunā divpusējās konvencijas normām, jo apzīmējums "Bud", kas norādīts divpusējā nolīguma B pielikumā, ir aizsargāts apzīmējums atbilstoši minētās konvencijas 6. pantam, kas tādējādi ir rezervēts vienīgi Čehijas precēm.

34 1999. gada 15. oktobrī iesniedzējtiesa izdeva rīkojumu par *Budvar* lūgtajiem pagaidu pasākumiem.

35 Sūdzība, ko *Ammersin* par šiem pasākumiem iesniedza *Oberlandesgericht Wien* [Vīnes apgabaltiesā] (Austrija), netika apmierināta, un apelācijas sūdzība, kas tika iesniegta *Oberster Gerichtshof* [Augstākajā tiesā] (Austrija), tika noraidīta. Tā kā tiesvedība par pagaidu pasākumiem ir pabeigta, *Handelsgericht Wien* tagad lietu izskata pēc būtības.

36 Iesniedzējtiesa atzīmē, ka pirms prasības pamata lietā celšanas *Budvar Landesgericht Salzburg* [Zalcburgas Federālās zemes tiesa] (Austrija) jau bija cēlusi prasību, kas kā no tās priekšmeta, tā pamata viedokļa bija identiska prasībai, kas celta pamata lietā, taču bija vērsta pret *Josef Sigl*.

37 Šajā paralēlajā lietā *Landesgericht Salzburg* izdeva rīkojumu par lūgtajiem pagaidu pasākumiem un *Oberlandesgericht Linz* (Austrija) noraidīja par šo rīkojumu iesniegto apelācijas sūdzību. Ar 2000. gada 1. februāra rīkojumu *Oberster Gerichtshof* noraidīja kasācijas sūdzību ["Revision"] par rīkojumu, kas bija izdots apelācijas tiesvedībā, un apstiprināja pagaidu pasākumus.

38 Iesniedzējtiesa norāda, ka šis *Oberster Gerichtshof* rīkojums būtībā ir balstīts uz šādiem apsvērumiem.

39 *Oberster Gerichtshof*, kas savā vērtējumā aprobežojās ar pamatu, kas saistīts ar divpusējo konvenciju, nosprieda, ka aizliegums, kas tika lūgts attiecībā uz *Josef Sigl*, atbildētāju, varēja būt šķērslis preču brīvai apritei EKL 28. panta izpratnē.

40 Tomēr tā uzskatīja, ka šis šķērslis nav pretrunā EKL 28. pantam, jo apzīmējuma "Bud" aizsardzība, ko paredz divpusējā konvencija, attiecas uz rūpnieciskā un komerciālā īpašuma aizsardzību EKL 30. panta izpratnē.

41 Saskaņā ar iesniedzējtiesas viedokli šķiet, ka *Oberster Gerichtshof* nosprieda, ka apzīmējums "Bud" ir "vienkārša ģeogrāfiskās izcelsmes norāde vai netiešs cilmes vietas nosaukums", proti, norāde, kas neprezumē, ka ir ievērotas garantijas, kas saistītas ar cilmes vietas nosaukumu, tādas kā preces ražošana, ievērojot iestāžu pieņemtas un uzraudzītas kvalitātes vai ražošanas normas vai preču īpašas iezīmes. Turklāt apzīmējums "Bud" baudot "absolūtu aizsardzību", tas ir, aizsardzību neatkarīgi no jebkādas sajaukšanas vai krāpšanās iespējas.

42 Ievērojot tiesvedībā iesniedzējtiesā attīstītos argumentus, tā uzskata, ka pastāv saprātīgas šaubas attiecībā uz atbildēm, kas sniedzamas uz Kopienu tiesību jautājumiem, ko izraisa pamata lieta, it īpaši tādēļ, ka Tiesas judikatūra neļauj noteikt, vai uz tā dēvētajām "vienkāršajām" ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kas neizraisa sajaukšanas iespēju, tāpat attiecas rūpnieciskā un komerciālā īpašuma aizsardzība EKL 30. panta izpratnē."

38 Lēmumā par prejudiciālu jautājumu uzdošanu iesniedzējtiesa sniedz šādu kopsavilkumu par attīstību, kas notikusi kopš iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* pasludināšanas.

39 Ar 2004. gada 8. decembra spriedumu iesniedzējtiesa noraidīja *Budvar* prasību, balstoties uz konstatējumu, ka apzīmējums "Bud" nav cilmes vietas nosaukums, jo Čehijas sabiedrība šo apzīmējumu neasociē ar noteiktu Čehijas Republikas vietu, un ka tas šajā valstī nekad nav ticis izmantots, lai apzīmētu vietu. Iesniedzējtiesa no tā secināja, ka minētā apzīmējuma aizsardzība, izmantojot attiecīgos divpusējos līgumus, ir neatbilstoša EKL 28. pantam. Šis spriedums ir apstiprināts ar *Oberlandesgericht Wien* 2005. gada 21. marta spriedumu.

40 Tomēr ar 2005. gada 29. novembra rīkojumu *Oberster Gerichtshof* atcēla zemāko instanču tiesu lēmumu un nodeva lietu atpakaļ izskatīšanai iesniedzējtiesai, lai tā pēc procedūras pabeigšanas no jauna taisītu spriedumu.

41 Saskaņā ar *Oberster Gerichtshof* jautājums par to, vai apzīmējums "Bud" apzīmē Čehijas Republikas reģionu vai teritorijas vietu, ir jāapsver kopsakarā ar vienkāršas un netiešas izcelsmes vietas norādes kritērijiem.

42 Ievērojot iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* 54. un 101. punktu, ir jāizvērtē, vai apzīmējums "Bud", mazākais, spēj patērētājam sniegt informāciju par to, ka šādi apzīmētā prece ir no noteiktas vietas, noteikta reģiona vai noteiktas valsts. Tādējādi ir jāuzdod jautājums, vai patērētāji šo apzīmējumu, kas tiek asociēts ar alu, saprot kā vienkāršu vai netiešu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi. Iesniedzējtiesa šo jautājumu vēl neesot izvērtējusi.

43 Turpinot, ar 2006. gada 23. marta spriedumu iesniedzējtiesa, galvenokārt balstoties uz *Anheuser-Busch* paziņotiem viedokļu aptaujas rezultātiem, no jauna noraidīja *Budvar* prasību, pamatojot ar to, ka Čehijas patērētāji neuztver apzīmējumu "Bud", kas tiek asociēts ar alu, kā izcelsmes vietas norādi.

44 Tomēr *Oberlandesgericht Wien* šo spriedumu atcēla ar 2006. gada 10. jūlija lēmumu un no jauna lietu atdeva izskatīšanai iesniedzējtiesā, būtībā pamatojot ar to, ka iesniedzējtiesai bija jāpabeidz procedūra, jo tā nebija apmierinājusi *Budvar* iesniegto lūgumu par pierādījumu savākšanu, saņemot tiesas eksperta atzinumu pēc konkrētās sabiedrības daļas aptaujas veikšanas, aprobežojoties ar jautājumiem par to:

— vai Čehijas patērētāji apzīmējumu "Bud" asociē ar alu;

— vai, Čehijas patērētājiem pašiem asociējot apzīmējumu "Bud" ar alu vai ar saikni, ko starp šo apzīmējumu un alu ierosina eksperts, viņi minēto apzīmējumu uztver tādējādi, ka tas norāda, ka alus ir no noteiktas vietas, noteikta reģiona vai noteiktas valsts, un

— gadījumā, ja uz iepriekšējo jautājumu sniegta apstiprinoša atbilde, ar kuru vietu, reģionu vai valsti viņi asociē apzīmējumu "Bud" saistībā ar alu.

45 Iesniedzējtiesa uzskata, ka ir nepieciešams jauns lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu.

46 Pirmkārt, kā to parādīja tiesvedības norise pēc iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* pasludināšanas, pastāvot neskaidrības attiecībā uz šī sprieduma piemērošanas apjomu.

47 Visupirms rodoties jautājums par to, vai minētā sprieduma 54. un 101. punkts ir saprotami tādējādi, ka, lai izlemtu, vai var uzskatīt, ka apzīmējums ir vienkārša un netieša izcelsmes norāde, kas var atbilst EKL 28. pantam, svarīgi ir vienīgi tas, vai atbilstoši faktiskajiem apstākļiem un jēdzienu izpratnei Čehijas Republikā apzīmējums "Bud" apzīmē šīs valsts teritorijas reģionu vai vietu, vai arī ir jāizvirza jautājums, vai šis apzīmējums saistībā ar produktu, kuru tas apzīmē, izskatāmajā lietā — alu, var patērētājiem sniegt informāciju, ka ar to apzīmētais produkts ir no noteiktas vietas, noteikta reģiona vai noteiktas valsts, bez nepieciešamības, lai atbilstoši minētajiem apstākļiem un uztverei šis apzīmējums pats apzīmētu šādu vietu, šādu reģionu vai šādu valsti.

48 Turpinot, neskaidrība rodoties arī attiecībā uz metodi, kas būtu jāizmanto iesniedzējtiesai, lai, ņemot vērā kritērijus, kas tai jāpiemēro, izlemtu, vai attiecīgais apzīmējums ir vienkārša un netieša izcelsmes norāde. Konkrētāk, rodoties jautājums, vai ir nepieciešama viedokļu aptauja un kāda mēra piekrišana tiek izvirzīta kā prasība.

49 Visbeidzot, iesniedzējtiesa uzskata, ka, ievērojot iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* 101. punktā izdarīto atsauci uz faktiskajiem apstākļiem Čehijas Republikā, rodas jautājums par to, vai būtu jānosaka konkrētas prasības gan attiecībā uz apzīmējuma "Bud" izmantošanas kvalitāti, gan attiecībā uz tās ilgumu. Konkrētāk, esot jāizvirza jautājums par to, vai šis apzīmējums ir ticis izmantots kā ģeogrāfiskā norāde vai kā preču zīme. Saskaņā ar iesniedzējtiesas viedokli šajā sakarā pastāv vienprātība, ka neviens cits Čehijas Republikā reģistrēts uzņēmums, izņemot *Budvar*, nav izmantojis apzīmējumu "Bud" un ka tas ir ticis izmantots kā preču zīme, nevis kā izcelsmes norāde.

50 Otrkārt, saskaņā ar iesniedzējtiesas viedokli, pamata lietas faktu un juridiskais konteksts ir ticis būtiski grozīts salīdzinājumā ar to, kas pastāvēja brīdī, kad šī tiesa iesniedza Tiesai lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, kura rezultātā tika pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā *Budějovický Budvar*.

51 Šajā sakarā iesniedzējtiesa uzskata, ka atbilstoši situācijai, kāda valda izcelsmes valstī, proti, Čehijas Republikā, apzīmējums "Bud" tiek aizsargāts kā izcelsmes vietas nosaukums. Pēc šī apzīmējuma reģistrācijas *WIPO* [Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijā] saskaņā ar Lisabonas vienošanos šī aizsardzība esot tikusi attiecināta uz pārējām valstīm, kas arī ir šīs vienošanās dalībvalstis.

52 Šīs izcelsmes vietas nosaukuma aizsardzības nosacījumi atbilstot nosacījumiem, kurus bauda cilmes vietas nosaukumi atbilstoši to definīcijai Regulas Nr. 510/2006 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā. Tādējādi vairs neesot pieļaujams uzskatīt, ka apzīmējums "Bud" ir vienkārša un netieša izcelsmes norāde, kas neietilpst šīs regulas piemērošanas jomā.

53 To apstiprinot Pievienošanās akts, jo tas aizsargā trīs izcelsmes norādes, kas attiecas uz alu, kas tiek ražots Čehu Budejovices pilsētā, proti, "Budějovické pivo", "Českobudějovické pivo" un "Budějovický měšťanský var", kas aptver stipru alu, ko dēvē "Bud Super Strong".

54 Ievērojot šo jauno situāciju, rodoties divi jautājumi.

55 Pirmkārt, rodoties jautājums, par kuru Tiesa vēl nav izlēmusi, vai Regulai Nr. 510/2006 ir izsmeļošs raksturs tādā nozīmē, ka tam pretrunā ir tāda valsts tiesībās vai divpusējā līgumā paredzēta tādu apzīmējumu kā izcelsmes vietas nosaukums "Bud" aizsardzība, kuru reģistrācija nav pieteikta atbilstoši šai regulai, bet kuri principā ietilpst tās materiālo normu piemērošanas jomā (turpmāk tekstā — "Regulas Nr. 510/2006 "izsmeļošs" raksturs").

56 Iesniedzējtiesa uzskata, ka Regula Nr. 918/2004 acīmredzami ir balstīta uz šo izsmeļošo raksturu, jo tajā aizsardzībai paredzēts pārejas periods, kurā var saglabāt valsts aizsardzību izcelsmes nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm.

57 Tomēr, pat ja tiktu izlemts, ka Regula Nr. 510/2006 pēc sava rakstura nav izsmeļoša, iesniedzējtiesa uzskata, ka tomēr būtu jāizvērtē, vai katrā ziņā šai Regulai pretrunā ir šādas aizsardzības paplašināšana, attiecinot to uz citām dalībvalstīm, jo tiekot uzskatīts, ka tai ir izsmeļošs raksturs attiecībā uz pārrobežu aizsardzību Eiropas Savienības ietvaros.

58 Otrkārt, rodoties jautājums, vai ar Pievienošanās aktu piešķirtajai aizsardzībai attiecībā uz Čehu Budejovices pilsētā ražoto alu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu "Budějovické pivo", "Českobudějovické pivo" un "Budějovický měšťanský var", kas ir aizsargātas saskaņā ar Regulu Nr. 510/2006, formā ir izsmeļošs raksturs. Šāds izsmeļošs raksturs nozīmētu, ka pretrunā šādas aizsardzības pastāvēšanai būtu cita apzīmējuma, tāda kā "Bud", kas arī apzīmē šajā pilsētā ražotu alu un kas ir aizsargāts kā izcelsmes nosaukums atbilstoši valsts tiesībām, saglabāšana.

59 Pat ja šāds izsmeļošs raksturs netiktu atzīts, tomēr esot jāizvērtē, vai trīs minēto nosaukumu aizsardzības pastāvēšanai pretrunā ir, mazākais, citas ģeogrāfiskās norādes, tādas kā "Bud", valsts aizsardzības paplašināšana, attiecinot to uz citām dalībvalstīm ar divpusējiem līgumiem, kas noslēgti starp dalībvalstīm.

60 Šajos apstākļos *Handelsgericht Wien*, uzskatot, ka tās izskatāmās tiesvedības atrisināšana ir atkarīga no Kopienu tiesību interpretācijas, nolēma apturēt tiesvedību lietā un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Eiropas Kopienu Tiesa [iepriekš minētajā spriedumā lietā *Budějovický Budvar*] apzīmējuma kā ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kas izcelsmes valstī nav ne vietas nosaukums, ne reģiona nosaukums, aizsardzības saderīgumam ar EKL 28. pantu ir izvirzījusi prasības, atbilstoši kurām šādam apzīmējumam:

— saskaņā ar faktiskajiem apstākļiem un

— jēdzienu izpratni, kādi pastāv izcelsmes valstī, ir jāapzīmē kāds reģions vai vieta šajā valstī

— un tā aizsardzībai ir jābūt pamatotai saskaņā ar EKL 30. panta kritērijiem.

Vai šādas prasības nozīmē:

— ka apzīmējums kā tāds pilda kādu konkrētu ģeogrāfiskās norādes funkciju attiecībā uz noteiktu vietu vai noteiktu reģionu, vai arī pietiek ar to, ka apzīmējums saistībā ar šādi nosaukto preci ir piemērots, lai patērētājam norādītu, ka prece ar šādu nosaukumu ir cēlusies no kādas noteiktas vietas vai noteikta reģiona izcelsmes valstī;

— ka šie trīs nosacījumi ir atsevišķi pārbaudāmi un kumulatīvi izpildāmi nosacījumi;

— ka jēdzienu izpratnes izzināšanai izcelsmes valstī ir jāveic patērētāju aptauja un, ja atbilde ir apstiprinoša, ka aizsardzībai ir nepieciešama zema, vidēja vai augsta reputācijas un atpazīstamības pakāpe;

— ka apzīmējumu kā ģeogrāfiskās izcelsmes norādi izcelsmes valstī faktiski ir izmantojuši vairāki, ne tikai viens uzņēmums, un tas, ka tikai viens uzņēmums to lieto kā preču zīmi, ir pretrunā aizsardzībai?

2) Vai apstāklis, ka par apzīmējumu nav ticis sniegts paziņojums vai pieteikums ne Regulā (EK) Nr. 918/2004 paredzētajā sešu mēnešu termiņā, ne citādi Regulas (EK) Nr. 510/2006 ietvaros, izraisa to, ka pastāvoša valsts aizsardzība vai katrā ziņā divpusēji noteikta citā dalībvalstī esoša aizsardzība zaudē spēku, ja apzīmējums saskaņā ar izcelsmes valsts tiesībām ir kvalificēta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde?

3) Vai apstāklis, ka pievienošanās līguma starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un jaunu dalībvalsti ietvaros šī dalībvalsts ir izmantojusi vairāku kvalificēto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību pārtikas produktam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 510/2006, izraisa to, ka valsts vai katrā ziņā divpusēji noteiktu aizsardzību citā dalībvalstī attiecībā uz citu apzīmējumu šim pašam produktam vairs nedrīkst saglabāt un tiktāl Regulai (EK) Nr. 510/2006 ir izsmeļošs raksturs?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

Par pieņemamību

61 Saskaņā ar *Budvar* viedokli ir jāizvirza jautājums par to, vai pirmais jautājums nav hipotētisks un tādējādi nepieņemams, jo saskaņā ar iesniedzējtiesas viedokli vairs nav pieņemams šī jautājuma pamatā esošais pieņēmums, proti, apstāklis, ka vārds "Bud", kā to aizsargā attiecīgie divpusējie līgumi, ir vienkāršs un netiešs ģeogrāfiskas izcelsmes apzīmējums, kas nav apzīmējums, kas atrodas Regulas Nr. 2081/92 piemērošanas jomā, turklāt šo nostāju jau ir pieņēmusi *Oberster Gerichtshof* un tādējādi to ir pārņēmusi Tiesa kā valsts tiesību nosacījumu, kas minēts pirmajā jautājumā, kas tika uzdots lietā, kurā pasludināts iepriekš minētais spriedums *Budějovický Budvar* (skat. minētā sprieduma 41., 54. un 77. punktu).

62 Kā jau norādīts šī sprieduma 51. un 52. punktā, iesniedzējtiesa uzskata, ka šobrīd ir jābalstās uz pieņēmumu, ka Čehijas Republikā apzīmējums "Bud" ir aizsargāts kā tā dēvētais kvalificētais ģeogrāfiskās izcelsmes nosaukums, tas ir, izcelsmes nosaukums, kas ietilpst Regulas Nr. 510/2006 piemērošanas jomā, kura šajā jautājumā ir identiska Regulas Nr. 2081/92 piemērošanas jomai, jo uz šī pamata tas tika reģistrēts Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijā saskaņā ar Lisabonas vienošanos un šādi reģistrēt var vienīgi kvalificētus izcelsmes vietas nosaukumus.

63 Šajā sakarā tomēr ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru uz jautājumiem par Kopienu tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa uzdevusi pašas noteiktajos tiesiskā regulējuma un faktisko apstākļu ietvaros, kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņēmums. Tiesa var atteikties lemt par valsts tiesas iesniegto lūgumu tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Kopienu tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamata lietas faktisko situāciju vai tās priekšmetu, vai arī gadījumos,

kad izvirzītā problēma ir hipotētiska vai kad Tiesai nav zināmi faktiskie un juridiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (it īpaši skat. 2008. gada 22. decembra spriedumu lietā C-333/07 *Régie Networks*, Krājums, I-10807. lpp., 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

64 Ņemot vērā, ka prejudiciāla jautājuma tiesvedībā visbūtiskākā nozīme ir sadarbībai, valsts tiesnesim būtu jāņem vērā Tiesai uzticētais uzdevums, proti, sniegt palīdzību dalībvalstu tieslietu sistēmai, nevis sniegt konsultatīvus atzinumus par vispārīgiem vai hipotētiskiem jautājumiem (it īpaši skat. 2009. gada 5. marta spriedumu lietā C-350/07 *Kattner Stahlbau*, Krājums, I-1513. lpp., 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

65 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka jaunais iesniedzējtiesas vērtējums, ka apzīmējums "Bud", kā to aizsargā attiecīgie divpusējie līgumi, ir kvalificējams kā izcelsmes vietas nosaukums — valsts tiesību premisa, uz kuru balstīts otrais un trešais prejudiciālais jautājums šajā lēmumā par prejudiciālu jautājumu uzdošanu —, ir hipotēze, kas, protams, nozīmīgi atšķiras no tās, ko paredz pirmais jautājums lēmumā par prejudiciālu jautājumu uzdošanu lietā, kurā pasludināts iepriekš minētais spriedums *Budějovický Budvar*, un arī nostiprina pirmo jautājumu šajā lēmumā par prejudiciālu jautājumu uzdošanu, proti — vai tas ir vienkārša un netieša ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.

66 Tomēr nevar izslēgt, ka patiesībā tās ir divas atšķirīgas un *a priori* iespējamas hipotēzes un ka šajā procesa stadijā iesniedzējtiesa nav iecerējusi galīgi noraidīt hipotēzi par vienkāršu un netiešu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, un tādējādi tā ir uzdevusi pirmo jautājumu gadījumam, ja tā tomēr piekristu šai hipotēzei.

67 Turklāt apzīmējuma "Bud" tādā veidā, kā to aizsargā attiecīgie divpusējie līgumi, kā izcelsmes vietas nosaukuma kvalifikācija attiecas uz jautājumu, kas skar vienīgi valsts

tiesības un ko iespējams apstrīdēt augstākas instances tiesās, kuras turklāt pagātnē ir taisījušas nolēmumus, no kuriem daži ir tieši izmantojuši atšķirīgu kvalifikāciju.

68 Šajos apstākļos ir jāsecina, ka pirmā jautājuma hipotētiskais raksturs nav konstatēts. Vienlaikus atbilstības pieņēmumu, kas piemīt lūgumiem sniegt prejudiciālus nolēmumus, nav atspēkojuši *Budvar* izvirzītie argumenti.

69 No tā izriet, ka pirmais prejudiciālais jautājums ir pieņemams.

Par lietas būtību

70 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā lūdz, lai tai izskaidro iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* 101. punktu.

71 Ievadam jānorāda, ka pirmais jautājums attiecas uz apzīmējuma "Bud" kā vienkāršas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību saskaņā ar attiecīgajiem divpusējiem līgumiem, kas noslēgti 1976. gada 11. jūnijā un 1979. gada 7. jūnijā starp Austrijas Republiku un Čehoslovākijas Sociālistisko Republiku. Tādējādi tas attiecas uz divpusējiem līgumiem, kas noslēgti ilgu laiku pirms Čehijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai. Tādējādi pamata lieta neattiecas uz tādu divpusēju līgumu situāciju, kuri noslēgti laikā, kad attiecīgās valstis faktiski būtu Eiropas Savienības dalībvalstis.

72 Lai atbildētu uz šo jautājumu, minētais 101. punkts ir jāievieto Tiesas vērtējuma kontekstā, kura neatņemama daļa ir šis punkts.

73 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* 54. punktā Tiesa ir norādījusi, ka pirmais šajā lieta uzdotais jautājums attiecas uz pieņēmumu, ka apzīmējums "Bud" ir vienkārša un netieša ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, proti, apzīmējums, attiecībā uz kuru nepastāv tieša saikne starp noteiktu kvalitāti, reputāciju vai citu produkta iezīmi, no vienas puses, un tā īpašo ģeogrāfisko izcelsmi, no otras puses, un ka tādējādi, uz to neattiecas Regulas Nr. 2081/92 2. panta 2. punkta b) apakšpunkts (skat. 2000. gada 7. novembra spriedumu lietā C-312/98 *Warsteiner Brauerei*, *Recueil*, I-9187. lpp., 43. un 44. punkts), apzīmējums, kas turklāt pats par sevi nav ģeogrāfisks nosaukums, bet, mazākais, var patērētāju informēt par to, ka prece, kas ar to ir apzīmēta, ir no noteiktas vietas, reģiona vai valsts (skat. 1992. gada 10. novembra spriedumu lietā C-3/91 *Exportur*, *Recueil*, I-5529. lpp., 11. punkts).

74 Pamatojoties uz šo hipotēzi, Tiesa pārbaudīja, vai, ņemot vērā Kopienu tiesības, ir attaisnojama absolūta aizsardzība, proti, aizsardzība neatkarīgi no jebkāda sajaukšanas riska, vienkāršas un netiešas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, tāda kā apzīmējumam "Bud" ar attiecīgajiem divpusējiem līgumiem piešķirtā, jo tā var veidot preču brīvas aprites ierobežojumu (iepriekš minētais spriedums lietā *Budějovický Budvar*, 97. punkts).

75 Iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* 99. punktā Tiesa atgādināja, ka saistībā ar divpusējas konvencijas piešķirtu aizsardzību, kas pēc sava rakstura ir tāda pati kā pamata lietā apskatāmā, Tiesa jau ir nospriedusi, ka šādas konvencijas, kura liedz līgumslēdzējas valsts ražotājiem izmantot citas dalībvalsts ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, tādējādi izmantojot reputāciju, kāda ir apzīmējumu apzīmētajos reģionos vai vietās reģistrēto uzņēmumu produktiem, mērķis ir nodrošināt godīgu konkurenci; šādu mērķi var uzskatīt par tādu, kas ietilpst rūpnieciskā un komerciālā īpašuma aizsardzībā EKL 30. panta izpratnē, ja attiecīgie nosaukumi vai nu šīs konvencijas spēkā stāšanās

brīdī, vai vēlāk nav ieguvuši sugas vārda raksturu izcelsmes dalībvalstī (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Exportur*, 37. punkts, un 1999. gada 4. marta spriedumu lietā C-87/97 *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*, *Recueil*, I-1301. lpp., 20. punkts).

76 Iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* 100. punktā Tiesa konstatē — kā it īpaši izriet no divpusējās konvencijas 1., 2. un 6. panta —, ka šāds mērķis veido pamatu attiecīgo divpusējo līgumu izveidotajai aizsardzības sistēmai.

77 Tieši šos apsvērumus ņemot vērā, Tiesa iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* 101. punktā ir nolēmusi — tā kā no iesniedzējtiesas pārbaudes izriet, ka saskaņā ar faktiskajiem apstākļiem un jēdzienu izpratni Čehijas Republikā nosaukums "Bud" apzīmē šīs valsts teritorijas reģionu vai vietu un ka tā aizsardzība tajā ir pamatota, ņemot vērā EKL 30. pantā [paredzētos] kritērijus, tas nav arī pret to, ka šī aizsardzība tiek paplašināta [citā] dalībvalsts teritorijā, kā šajā gadījumā Austrijas Republikā.

78 Pirmkārt, attiecībā uz šī sprieduma minētajā punktā izdarīto atsauci uz faktiskajiem apstākļiem un jēdzienu izpratni Čehijas Republikā, šis izteikums ir saprotams apzīmējuma "Bud" aizsardzības mehānismā, ņemot vērā attiecīgos divpusējos līgumus konkrētajā kontekstā, kas balstīts apstāklī, ka šis mehānisms tāpat kā, piemēram, mehānisms, kas tiek apskatīts iepriekš minētajā spriedumā lietā *Exportur*, pamatojas uz izcelsmes dalībvalstī, šajā gadījumā — Čehijas Republikā, paredzētās aizsardzības paplašināšanu, attiecinot to uz importētāju dalībvalsti, izskatāmajā lietā — Austrijas Republiku.

79 Šādu mehānismu raksturo apstāklis, kas izriet no teritorialitātes principa, ka piešķirto aizsardzību nosaka izcelsmes dalībvalsts tiesības, kā arī faktiskie apstākļi un jēdzienu izpratne šajā valstī (iepriekš minētais spriedums lietā *Exportur*, 12., 13. un 38. punkts).

80 Līdz ar to jautājums par to, vai apzīmējums "Bud" ir vienkārša un netieša ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, ņemot vērā minētos apstākļus un jēdzienu izpratni Čehijas Republikā.

81 Konkrētāk, kā Tiesa to ir atgādinājusi iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* 54. punktā, vienkārša ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir ar netiešu raksturu, ja tā pati par sevi nav ģeogrāfisks nosaukums, bet, mazākais, var informēt patērētāju par to, ka ar to apzīmētais produkts ir no noteiktas vietas, reģiona vai valsts.

82 No tā ir jāsecina, ka, lai izlemtu, vai tādu apzīmējumu kā "Bud" var uzskatīt par vienkāršu un netiešu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kuras aizsardzību saskaņā ar attiecīgajiem divpusējiem līgumiem var attaisnot, ievērojot EKL 30. panta kritērijus, iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai, ievērojot faktiskos apstākļus un jēdzienu izpratni Čehijas Republikā, šis apzīmējums, pat ja tas pats par sevi nav ģeogrāfisks nosaukums, tomēr, mazākais, var informēt patērētāju, ka ar to apzīmētais produkts ir no šīs dalībvalsts teritorijas reģiona vai vietas.

83 Savukārt, ja šāda pārbaude parādītu, ka attiecīgajam apzīmējumam trūkst šīs minimālās spējas atsaukt atmiņā attiecīgā produkta ģeogrāfisko izcelsmi, tās aizsardzību nevar attaisnot saskaņā ar rūpnieciskā un komerciālā īpašuma aizsardzību EKL 30. panta izpratnē un principā tā ir pretrunā EKL 28. pantam, ja vien to nevar attaisnot ar citu pamatu (iepriekš minētais spriedums lietā *Budějovický Budvar*, 107.–111. punkts).

84 Otrkārt, attiecībā uz iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* 101. punktā ietverto atsauci uz apstākli, ka apzīmējuma "Bud" aizsardzība ir jāattaisno, ievērojot EKL 30. panta kritērijus, no iepriekš minētā izriet, ka iesniedzējtiesai turklāt ir jāpārbauda, arī ievērojot faktiskos apstākļus un jēdzienu izpratni Čehijas Republikā, vai, kā tas norādīts minētā sprieduma 99. punktā, pamata lietā apskatītais apzīmējums divpusējo līgumu spēkā stāšanās brīdī vai pēc šī datuma nav ieguvis sugas vārda raksturu šajā dalībvalstī, jo Tiesa šī paša sprieduma 99. un 100. punktā nolēma, ka ar

šiem līgumiem izveidotās aizsardzības sistēmas mērķis ir aizsargāt rūpniecisko un komerciālo īpašumu EKL 30. panta izpratnē.

85 Turklāt var arī norādīt — ja šī sprieduma 82. un 84. punktā minētajās pārbaudēs izrādītos, ka atbilstoši faktiskajiem apstākļiem un jēdzienu izpratnei Čehijas Republikā apzīmējums "Bud", kas tiek apskatīts pamata lietā, var, mazākais, informēt patērētāju, ka ar to apzīmētais produkts ir no šīs dalībvalsts reģiona vai vietas, un ka atbilstoši šiem pašiem faktiskajiem apstākļiem un jēdzienu izpratnei šis apzīmējums attiecīgo divpusējo līgumu spēkā stāšanās brīdī vai vēlāk nav ieguvis sugas vārda raksturu šajā dalībvalstī, no tā izriet, ka EKL 28. un 30. pantam pretrunā nav ne valsts aizsardzība tādai vienkāršai ģeogrāfiskās izcelsmes norādei, ne arī šīs aizsardzības paplašināšana, ar divpusēju līgumu to attiecinot uz citas dalībvalsts teritoriju (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Budějovický Budvar*, 101. un 102. punkts un tajos minētā judikatūra).

86 Ar pirmā jautājuma trešo daļu, kas jāapskata tagad, iesniedzējtiesa uzdod Tiesai jautājumu par to, vai saistībā ar šīs tiesas veicamajām pārbaudēm ir jāveic patērētāju aptauja, lai izlemtu jēdzienu izpratni Čehijas Republikā, un vaicā, kāda līmeņa reputācija un atpazīstamība būtu izvirzāma kā prasība.

87 Šajā sakarā pastāv vienprātība, ka šajos jautājumos Kopienu tiesības nenosaka nekādas īpašas normas.

88 Nepastāvot Kopienu tiesiskajam regulējumam šajā jomā, katras dalībvalsts tiesību sistēmā ir jānosaka kompetentās tiesas un jāreglamentē procesuālie noteikumi attiecībā uz prasībām, kuru mērķis ir aizsargāt personu tiesības, kuras rodas Kopienu tiesību tiešās iedarbības rezultātā, ciktāl šie noteikumi nav neizdevīgāki par tiem, kuri attiecas

uz līdzīgām valsts tiesību pārkāpuma prasībām (līdzvērtības princips), un ka tie nepadara Kopienu tiesību sistēmā piešķirto tiesību izmantošanu par praktiski neiespējamu vai pārmērīgi grūtu (efektivitātes princips) (it īpaši skat. 2008. gada 12. februāra spriedumu lietā C-2/06 *Kempter*, Krājums, I-411. lpp., 57. punkts un tajā minētā judikatūra).

89 Līdz ar to, nepastāvot nekādam Kopienu tiesiskajam regulējumam šajā jomā, iesniedzējtiesai atbilstoši tās valsts tiesībām ir jāizlemj, vai ir jāpasūta viedokļu aptauja ar mērķi noskaidrot faktiskos apstākļus un jēdzienu izpratni Čehijas Republikā, lai pārbaudītu, vai apzīmējumu "Bud" var kvalificēt kā vienkāršu un netiešu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un vai tā nav ieguvusi sugas vārda raksturu šajā dalībvalstī. Tāpat, ievērojot šīs pašas valsts tiesības, iesniedzējtiesai, ja tā uzskata par nepieciešamu pasūtīt viedokļu aptauju, pārbaudes mērķiem ir jānosaka, kāda ir procentuālā patērētāju daļa, kas uzskatāma par pietiekami nozīmīgu (pēc analoģijas skat. 1998. gada 16. jūlija spriedumu lietā C-210/96 *Gut Springenheide* un *Tusky*, *Recueil*, I-4657. lpp., 35. un 36. punkts).

90 Visbeidzot, ar pirmā jautājuma ceturto daļu, kas apskatāma kā pēdējā, iesniedzējtiesa jautā, vai no iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* 101. punkta un it īpaši no tajā atrodamās norādes uz faktiskajiem apstākļiem Čehijas Republikā izriet, ka ir jānosaka konkrētas prasības gan attiecībā uz apzīmējuma izmantošanas kvalitāti, gan tās ilgumu, jo šo apzīmējumu kā ģeogrāfisko norādi jābūt faktiski izmantojušiem vairākiem uzņēmumiem, nevis, kā tas bija gadījumā ar apzīmējumu, kas apskatīts pamata lietā, tikai vienam uzņēmumam kā preču zīmi.

91 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* 101. punktā, it īpaši, ja to skata kontekstā ar pamatojumu, kas ir atbildei uz pirmo šajā lietā uzdoto jautājumu (skat. šī sprieduma 73.–77. punktu), netiek sniegts pamatojums izvirzītajam apgalvojumam, ka EKL 30. pants ietver īpašas prasības gan attiecībā uz

apzīmējuma izmantošanas kvalitāti, gan tās ilgumu izcelsmes dalībvalstī, lai tā aizsardzība būtu attaisnota ar rūpnieciskā un komerciālā īpašuma aizsardzības pamatu minētā panta izpratnē.

92 Skatot iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* 54. un 99.–101. punktu kopsakarā, no tiem izriet, ka EKL 30. pantam pretrunā nav tas, ka ar attiecīgiem divpusējiem līgumiem īpašo aizsardzību, kas paredzēta apzīmējumam "Bud", paplašina attiecībā uz citām dalībvalstīm, nevis Čehijas Republikas teritoriju, jo šīs aizsardzības mērķis ir saistīts ar rūpnieciskā un komerciālā īpašuma aizsardzību minētā panta izpratnē tomēr tikai tad, kad tiek pārbaudīts, ka atbilstoši faktiskajiem apstākļiem un jēdzienu izpratnei Čehijas Republikā šo apzīmējumu var kvalificēt kā vienkāršu un netiešu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un ka tas šajā dalībvalstī nav ieguvis sugas vārda raksturu.

93 Līdz ar to EKL 30. pants atbilstoši tā interpretācijai iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* 101. punktā neizvirza konkrētu prasību attiecībā uz apzīmējuma izmantošanas kvalitāti un ilgumu izcelsmes dalībvalstī, lai būtu attaisnota tā aizsardzība atbilstoši minētajam pantam. Jautājums par to, vai šāda prasība pastāv attiecībā uz pamata lietu, ir jāatrisina iesniedzējtiesai, ņemot vērā piemērojamās valsts tiesības, it īpaši attiecīgos divpusējos līgumos paredzēto aizsardzības sistēmu.

94 Ievērojot iepriekš iztirzāto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka no iepriekš minētā sprieduma lietā *Budějovický Budvar* 101. punkta izriet, ka:

— lai izlemtu, vai tādu apzīmējumu kā "Bud" var uzskatīt par vienkāršu un netiešu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kuras aizsardzību saskaņā ar attiecīgajiem divpusējiem līgumiem var attaisnot, ievērojot EKL 30. panta kritērijus, iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai, ievērojot faktiskos apstākļus un jēdzienu izpratni Čehijas Republikā, šis apzīmējums, pat ja tas pats par sevi nav ģeogrāfisks nosaukums,

tomēr, mazākais, var informēt patērētāju, ka ar to apzīmētais produkts ir no šīs dalībvalsts teritorijas reģiona vai vietas;

— iesniedzējtiesai turklāt ir no jauna jāpārbauda, arī ievērojot faktiskos apstākļus un jēdzienu izpratni Čehijas Republikā, vai, kā tas norādīts minētā sprieduma 99. punktā, pamata lietā apskatītais apzīmējums divpusējo līgumu spēkā stāšanās brīdī vai pēc tā nav ieguvis sugas vārda raksturu šajā dalībvalstī, jo Tiesa šī paša sprieduma 99. un 100. punktā nolēma, ka ar šiem līgumiem izveidotās aizsardzības sistēmas mērķis ir aizsargāt rūpniecisko un komerciālo īpašumu EKL 30. panta izpratnē;

— līdz ar to, nepastāvot nekādam Kopienu tiesiskajam regulējumam šajā jomā, iesniedzējtiesai atbilstoši tās valsts tiesībām ir jāizlemj, vai ir jāpasūta viedokļu aptauja ar mērķi noskaidrot faktiskos apstākļus un jēdzienu izpratni Čehijas Republikā, lai pārbaudītu, vai apzīmējumu "Bud" pamata lietā var kvalificēt kā vienkāršu un netiešu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un vai tā nav ieguvusi sugas vārda raksturu šajā dalībvalstī. Tāpat, ievērojot šīs pašas valsts tiesības, iesniedzējtiesai, ja tā uzskata par nepieciešamu noteikt viedokļu aptauju, ir pārbaudes mērķiem jāizlemj, kāda ir procentuālā patērētāju daļa, kas uzskatāma par pietiekami nozīmīgu; un

— EKL 30. pants neizvirza konkrētu prasību attiecībā uz apzīmējuma izmantošanas kvalitāti un ilgumu izcelsmes dalībvalstī, lai būtu attaisnota tā aizsardzība atbilstoši minētajam pantam. Jautājums par to, vai šāda prasība pastāv attiecībā uz pamata lietu, ir jāatrisina iesniedzējtiesai, ņemot vērā piemērojamās valsts tiesības, it īpaši attiecīgajos divpusējos līgumos paredzēto aizsardzības sistēmu.

Par otro jautājumu

95 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulā Nr. 510/2006 paredzētā Kopienas aizsardzības sistēma ir izsmeļoša rakstura, no kā izriet, ka šai regulai pretrunā ir divām dalībvalstīm saistošas aizsardzības sistēmas piemērošana, tāda kā attiecīgie divpusējie līgumi, kas apzīmējumam, kurš atbilstoši vienas dalībvalsts tiesībām ir atzīts par cilmes vietas nosaukumu, piešķir aizsardzību citā dalībvalstī, kur šī aizsardzība faktiski tiek pieprasīta, lai arī par šo cilmes vietas nosaukumu nav iesniegts reģistrācijas pieteikums atbilstoši šai regulai.

Ievada apsvērumi

96 Ievadam vispirms ir jāatgādina — kā norādīts šī sprieduma 51. un 52. punktā, ka saskaņā ar iesniedzējtiesas viedokli šis jautājums attiecas uz pieņēmumu, ka Čehijas Republikā apzīmējums "Bud" ir aizsargāts kā cilmes vietas nosaukums, nevis kā vienkārša ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.

97 Otrkārt, ir jānorāda, ka kopš brīža, kad Tiesa pasludināja iepriekš minēto spriedumu lietā *Budějovický Budvar*, Čehijas Republika ir iestājusies Eiropas Savienībā.

98 No tā izriet, ka, ciktāl attiecīgie divpusējie līgumi tagad attiecas uz divām dalībvalstīm, to normas nevar būt piemērojamas attiecībām starp šīm valstīm, ja tās ir pretrunā Kopienu tiesībām, precīzāk, Līguma noteikumiem par preču brīvu apriti (šajā sakarā skat. 2003. gada 20. maija spriedumu lietā C-469/00 *Ravil*, *Recueil*, I-5053. lpp., 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

99 Turklāt ir jānorāda, ka EKL 307. pants attiecībā uz šādām konvencijām nav piemērojams, jo to dalībnieces nav trešās valstis (1988. gada 27. septembra spriedums lietā 235/87 *Matteucci*, *Recueil*, 5589. lpp., 21. punkts).

100 Treškārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar iesniedzējtiesas viedokli šis apzīmējums ir reģistrēts kā cilmes vietas nosaukums un paliek aizsargājams saskaņā ar Lisabonas vienošanos.

101 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka pretēji Čehijas Republikai Austrijas Republika nav šīs vienošanās dalībniece, tāpēc Austrijā nevar atsaukties uz aizsardzību, ko paredz šī vienošanās.

102 Līdz ar to pamata lietā nerodas jautājums par to, vai Regulas Nr. 510/2006 izsmeļošajam raksturam pretrunā ir iespējamā aizsardzība apzīmējumam, kas tiek apskatīts pamata lietā, atbilstoši Lisabonas vienošanās [noteikumiem].

103 Tā kā cilmes vietas nosaukuma jēdziena definīcija, kas paredzēta Lisabonas vienošanās 2. panta 1. punktā būtībā ir identiska definīcijai, kas paredzēta Regulas Nr. 510/2006 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, iesniedzējtiesa uzskata, ka no tā izriet, ka apzīmējums "Bud" ir cilmes vietas nosaukums minētās regulas izpratnē.

104 Pastāv vienprātība, ka šobrīd par šo cilmes vietas nosaukumu nav iesniegts reģistrācijas pieteikums atbilstoši Regulai Nr. 510/2006. Tāpat nav apstrīdēts, ka neviens reģistrācijas pieteikums par šo pašu apzīmējumu nav nosūtīts Komisijai saskaņā ar Regulu Nr. 2081/92 saistībā ar pārejas noteikumiem, kas paredzēti Regulā Nr. 918/2004 jautājumā par pastāvošajiem cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm desmit valstīs, kas kļuvušas par Eiropas Savienības dalībvalstīm, kad notika tās priekšpēdējā paplašināšanās kārta.

105 Līdz ar to otrais jautājums attiecas uz pieņēmumu, ka apzīmējuma "Bud" aizsardzība, kādu *Budvar* prasa Austrijas Republikā saskaņā ar attiecīgajiem divpusējiem līgumiem, ir balstīta uz šī apzīmējuma kā Čehijas Republikā pastāvoša cilmes vietas nosaukuma aizsardzības paplašināšanu, attiecinot to uz [Austrijas Republiku], un ka šis apzīmējums tāpat atbilst cilmes vietas nosaukuma definīcijai Regulas Nr. 510/2006 izpratnē.

106 Tādējādi, konkrētāk, rodas jautājums par to, vai Regula Nr. 510/2006 ir ar izsmeļošu raksturu, kam pretrunā ir šāda valsts aizsardzība un līdz ar to arī šādas aizsardzības paplašināšana saskaņā ar attiecīgajiem divpusējiem līgumiem, attiecinot to uz citas dalībvalsts teritoriju.

Tiesas atbilde

107 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Regulas Nr. 2081/92 mērķis ir Kopienā nodrošināt vienveidīgu aizsardzību tās aptvertajiem ģeogrāfiskajiem apzīmējumiem un ieviest pienākumu veikt šo apzīmējumu Kopienas reģistrāciju, lai tie varētu saņemt aizsardzību katrā dalībvalstī (šajā sakarā skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā *Budějovický Budvar*, 74. punkts un tajā minētā judikatūra).

108 Šis mērķis izriet no Regulas Nr. 2081/92 septītā apsvēruma (1998. gada 9. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-129/97 un C-130/97 *Chiciak* un *Fol*, *Recueil*, I-3315. lpp., 25. un 26. punkts), kas pēc būtības ir identisks Regulas Nr. 510/2006 sestajam apsvērumam, kurā ir noteikts:

"Būtu jāparedz Kopienas pieeja attiecībā uz cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm. Kopienas noteikumi par aizsardzības sistēmu ļauj attīstīt ģeogrāfiskās izcelsmes vietu norādes un cilmes vietu nosaukumus, jo šādi noteikumi

ar saskaņotāku pieeju nodrošina godīgu konkurenci to ražotāju starpā, kuru ražotajiem produktiem ir šādas norādes, un sekmē produktu uzticamību no patērētāju viedokļa."

109 Tiesa tāpat ir norādījusi, ka Kopienu tiesību akti rāda vispārēju tendenci nostiprināt produktu kvalitāti kopējās lauksaimniecības politikas kontekstā, lai sekmētu šo produktu reputāciju, it īpaši pateicoties to cilmes vietu nosaukumu izmantošanai, kas ir pakļauti īpašai aizsardzībai. Attiecībā uz lauksaimniecības produktiem šī tendence ir īstenota, pieņemot Regulu Nr. 2081/92, kurā tās apsvērumu kontekstā cita starpā paredzēts apmierināt patērētāju gaidīto saistībā ar produkta kvalitāti un noteikto ģeogrāfisko izcelsmi, kā arī ražotājiem līdzvērtīgas konkurences apstākļos nodrošināt labākus ienākumus par viņu centieniem kvalitātes uzlabošanā (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Ravil*, 48. punkts, kā arī 2003. gada 20. maija spriedumu lietā C-108/01 *Consorzio del Prosciutto di Parma* un *Salumificio S. Rita*, *Recueil*, I-5121. lpp., 63. punkts).

110 Cilmes vietu nosaukumi ietilpst rūpnieciskā un komerciālā īpašuma tiesību jomā. Piemērojamie noteikumi aizsargā to izmantotājus pret šo nosaukumu nelikumīgu izmantojumu, ko veic trešās personas, kas mēģina gūt labumu no reputācijas, ko ieguvuši šie nosaukumi. Tiem ir jāgarantē, ka produkts, kam ir šis nosaukums, ir no noteiktā ģeogrāfiskā reģiona un ka tam piemīt noteiktās īpašības. Tiem var būt ļoti augsta reputācija patērētāju vidū, un ražotājiem, kuri atbilst nosacījumiem to izmantošanai, tie ir svarīgs līdzeklis klientu piesaistīšanai. Cilmes vietu nosaukumu reputācija ir atkarīga no tā, kā tos uztver klienti. Šāda uztvere kā tāda galvenokārt ir atkarīga no noteiktām īpašībām, bet vispārējā nozīmē — no produkta kvalitātes. Pamatā produkta reputāciju nosaka kvalitāte. Patērētāju uztverē sasaiste starp ražotāja reputāciju un produkta kvalitāti ir atkarīga arī no viņu pārliecības, ka produkti, kas tiek pārdoti ar cilmes vietas nosaukumu, ir autentiski (iepriekš minētie spriedumi lietā *Ravil*, 49. punkts, kā arī lietā *Consorzio del Prosciutto di Parma* un *Salumificio S. Rita*, 64. punkts).

111 No tā izriet, ka Regula Nr. 510/2006, kas pieņemta uz EKL 37. panta pamata, ir kopējās lauksaimniecības politikas instruments, kas būtībā paredzēts, lai nodrošinātu patērētājiem, ka lauksaimniecības produkti ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kas reģistrēta saskaņā ar šo regulu, to izcelsmes no noteiktas ģeogrāfiskas vietas dēļ ir apveltīti ar noteiktām īpašām iezīmēm un līdz ar to sniedz kvalitātes garantiju ar mērķi ļaut lauksaimniekiem, kas ir uzņēmušies patiesas pūles, lai uzlabotu kvalitāti, savukārt saņemt labākus ienākumus un kavēt trešās personas ļaunprātīgi gūt labumu no reputācijas, kas izriet no šo produktu kvalitātes.

112 Ja dalībvalstis varētu saviem ražotājiem atļaut šo dalībvalstu teritorijā izmantot vienu no norādēm vai simboliem, ko Regulas Nr. 510/2006 8. pants rezervē apzīmējumiem, kas reģistrēti saskaņā ar šo Regulu, balstoties uz valsts tiesībām, kas varētu izvirzīt mazāk stingras prasības nekā prasības, kas paredzētas šajā regulā attiecībā uz attiecīgajiem produktiem, rastos risks, ka netiek nodrošināta minētā kvalitātes garantija, kas ir saskaņā ar Regulu Nr. 510/2006 piešķirto tiesību būtiska funkcija, kas iekšējā tirgū tāpat varētu apdraudēt vienlīdzīgu konkurenci starp ražotājiem, kas ražo produktus, kas apzīmēti ar šīm norādēm vai simboliem, un it īpaši varētu kaitēt tiesībām, kas būtu jārezervē ražotājiem, kas uzņēmušies patiesas pūles, lai uzlabotu kvalitāti, lai varētu izmantot saskaņā ar šo regulu reģistrēto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

113 Šis risks, ka tiks nodarīts kaitējums galvenajam mērķim — nodrošināt attiecīgo lauksaimniecības produktu kvalitāti —, ir vēl jo svarīgāks, jo, kā norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 111. punktā, pretēji preču zīmēm paralēli nav tikuši pieņemti nekādi Kopienas pasākumi, lai saskaņotu valstu sistēmas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai.

114 No tā ir jāizdara secinājums, ka Regulas Nr. 510/2006 mērķis nav paralēli valsts tiesību noteikumiem, kas varētu turpināt pastāvēt, iedibināt papildu aizsardzības sistēmu kvalificētām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kā, piemēram, sistēmu, kas ir izveidota ar Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), bet gan paredzēt vienotu un izsmeļošu aizsardzības sistēmu šādām norādēm.

115 Vairākas Regulā Nr. 2081/92 un Regulā Nr. 510/2006 paredzētās aizsardzības sistēmas iezīmes arī liecina par labu šīs sistēmas izsmeļošajam raksturam.

116 Pirmkārt, pretēji citām Kopienas rūpnieciskā un komerciālā īpašuma aizsardzības sistēmām, tādām kā Kopienas preču zīmei atbilstoši Regulai Nr. 40/94 vai augu šķirnēm saskaņā ar Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulu (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 227, 1. lpp.), reģistrācijas procedūra, kas paredzēta Regulā Nr. 2081/92 un Regulā Nr. 510/2006, ir balstīta uz pilnvaru sadalījumu starp attiecīgo dalībvalsti un Komisiju, jo lēmumu reģistrēt apzīmējumu Komisija var pieņemt vienīgi tad, ja attiecīgā dalībvalsts tai ir iesniegusi šādu pieteikumu, un šādu pieteikumu var iesniegt vienīgi tad, ja dalībvalsts pārbauda, ka tas ir pamatots (2001. gada 6. decembra spriedums lietā C-269/99 *Carl Kühne* u.c., *Recueil*, I-9517. lpp., 53. punkts).

117 Tādējādi valsts reģistrācijas procedūras ir integrētas Kopienu lēmumu pieņemšanas procedūrā un veido tās neatņemamu sastāvdaļu. Tās nevar pastāvēt ārpus Kopienas aizsardzības sistēmas.

118 Attiecībā uz Kopienas reģistrācijas procedūru tāpat raksturojoši ir tas, ka Regulas Nr. 510/2006 5. panta 6. punkts — norma, kas pēc būtības ir identiska Regulas Nr. 2081/92 5. panta 5. punktam, kas šajā Regulā ietverts ar Regulu Nr. 535/97, — noteic, ka dalībvalstis pašas uz savu atbildību var piešķirt pagaidu valsts aizsardzību līdz brīdim, kad pieņemts lēmums attiecībā uz reģistrācijas pieteikumu.

119 Šajā sakarā Tiesa ir turklāt nolēmusi, ka no šīs normas izriet, ka ar Regulu Nr. 2081/92 izveidotajā sistēmā, ciktāl dalībvalstīm ir kompetence pieņemt lēmumus, pat pagaidu lēmumus, kas atkāpjas no minētās Regulas normām, šī kompetence izriet no tieši izteiktiem noteikumiem (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Chiciak* un *Fol*, 32. punkts).

120 Kā norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 102. punktā, ikviena šāda veida tiesību norma būtu bezjēdzīga, ja dalībvalstis varētu saglabāt pašas savas cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības sistēmas Regulas Nr. 2081/92 un Nr. 510/2006 izpratnē un ļaut tām pastāvēt līdzās šīm regulām.

121 Otrkārt, apstākli, ka tādas aizsardzības sistēmas kā Regulā Nr. 2081/92 un Regulā Nr. 510/2006 paredzētās pēc sava rakstura ir izsmeļošas, tāpat apstiprina pārejas perioda normas, kas paredzētas attiecībā uz pastāvošajiem valsts nosaukumiem, tādiem kā čehu apzīmējums "Bud" pamata lietā.

122 Tādējādi Regulas Nr. 2081/92 17. pants ieviesa tā dēvēto vienkāršoto reģistrācijas procedūru valstu apzīmējumiem, kas ir likumīgi aizsargāti dalībvalstī, kas pieprasījusi to reģistrāciju, vai dalībvalstīs, kur aizsardzības sistēma nepastāvēja, apzīmējumiem, kas apstiprināti izmantošanas rezultātā (2002. gada 25. jūnija spriedums lietā C-66/00 *Bigi*, *Recueil*, I-5917. lpp., 28. punkts).

123 Bija paredzēts, ka, ja to reģistrācija tiktu lūgta sešu mēnešu laikā, to valsts aizsardzību, izpildot noteiktus nosacījumus, varētu saglabāt uz piecu gadu pārejas periodu atbilstošu minētās regulas 13. panta 2. punktam, proti, uz periodu, kas pēc tam tika pagarināts uz papildu piecu gadu periodu ar Regulu Nr. 535/97.

124 Tā kā īpašais režīms pastāvošo valsts nosaukumu pārejas perioda aizsardzībai bija atcelts ar Regulas Nr. 692/2003 1. panta 15. punktu, Komisija ar Regulu Nr. 918/2004 paredzēja pārejas perioda normas jautājumā par valsts aizsardzību cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kas pastāv desmit valstīs, kas kļuva par Eiropas Savienības dalībvalstīm priekšpēdējā Eiropas Savienības paplašināšanās kārtā, balstoties uz normām, kas bija paredzētas attiecībā uz piecpadsmit agrākajām dalībvalstīm.

125 Šīm normām ir īpaši liela nozīme izskatāmajā lietā, jo saskaņā ar iesniedzējtiesas viedokli apzīmējums "Bud" šajā laikā Čehijas Republikā pastāvēja kā ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.

126 Ar Regulu Nr. 918/2004 tika paredzēts, ka varēja saglabāt valsts aizsardzību tiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Regulas Nr. 2081/92 izpratnē, kuri desmit jaunajās dalībvalstīs pastāvēja 2004. gada 30. aprīlī, ja to pašu sešu mēnešu laikā Komisijai iesniegts reģistrācijas pieteikums. Tomēr, tā kā vairs nepastāvēja vienkāršotā procedūra, minētajā regulā tika paredzēts, ka, ja šajā sešu mēnešu laikā bija nosūtīts reģistrācijas pieteikums, šo valsts aizsardzību varēja saglabāt līdz brīdim, kad Komisija pieņēmusi lēmumu.

127 Līdz ar to minētā regula attiecībā uz desmit jaunajām dalībvalstīm apstiprina to, kas jau pastāvēja attiecībā uz piecpadsmit agrākajām dalībvalstīm, proti, ka pastāvošu kvalificētu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu valsts aizsardzība ir pieļaujama vienīgi tad, ja izpildīti nosacījumi, kas paredzēti pagaidu perioda noteikumos, kas īpaši paredzēti attiecībā uz šādām norādēm, tas ir, ka sešu mēnešu laikā ir jāiesniedz reģistrācijas pieteikums, ko Čehijas iestādes nav izdarījušas attiecībā uz apzīmējumu "Bud" pamata lietā.

128 Šos īpašos režīmus un it īpaši piešķirto tieši izteikto atļauju, izpildot noteiktus nosacījumus, dalībvalstīm pagaidu veidā saglabāt valsts aizsardzību pastāvošām kvalificētām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm būtu grūti saprast, ja Kopienas aizsardzības sistēma šādām norādēm pēc sava rakstura nebūtu izsmeļoša, kas nozīmētu, ka katrā gadījumā dalībvalstis saglabātu neierobežotu iespēju saglabāt šādas valsts tiesības.

129 Ievērojot iepriekš minēto, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulā Nr. 510/2006 paredzētā Kopienas aizsardzības sistēma ir izsmeļoša rakstura, no kā izriet, ka šai regulai pretrunā ir divām dalībvalstīm saistošas aizsardzības sistēmas piemērošana, tāda kā attiecīgie divpusējie līgumi, kas apzīmējumam, kas atbilstoši vienas dalībvalsts tiesībām ir atzīts par izcelsmes vietas nosaukumu, piešķir aizsardzību citā dalībvalstī,

kur šī aizsardzība faktiski tiek pieprasīta, kamēr par šo izcelsmes vietas nosaukumu nav iesniegts reģistrācijas pieteikums atbilstoši šai regulai.

130 Ņemot vērā atbildi uz otro jautājumu, vairs nav jāatbild uz trešo jautājumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

131 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nosprież:

1) no sprieduma lietā C-216/01 *Budějovický Budvar* 101. punkta izriet, ka:

— **lai izlemtu, vai tādu apzīmējumu kā "Bud" var uzskatīt par vienkāršu un netiešu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kuras aizsardzību saskaņā ar attiecīgajiem divpusējiem līgumiem var attaisnot, ievērojot EKL 30. panta kritērijus, iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai, ievērojot faktiskos apstākļus un jēdzienu izpratni Čehijas Republikā, šis apzīmējums, pat ja**

tas pats par sevi nav ģeogrāfisks nosaukums, tomēr, mazākais, var informēt patērētāju, ka ar to apzīmētais produkts ir no šīs dalībvalsts teritorijas reģiona vai vietas;

— **iesniedzējtiesai turklāt ir jāpārbauda, arī ievērojot faktiskos apstākļus un jēdzienu izpratni Čehijas Republikā, vai, kā tas norādīts minētā sprieduma 99. punktā, pamata lietā apskatītais apzīmējums divpusējo līgumu spēkā stāšanās brīdī vai pēc tā nav ieguvis sugas vārda raksturu šajā dalībvalstī, jo Eiropas Kopienu Tiesa šī paša sprieduma 99. un 100. punktā nolēma, ka ar šiem līgumiem izveidotās aizsardzības sistēmas mērķis ir aizsargāt rūpniecisko un komerciālo īpašumu EKL 30. panta izpratnē;**

— **nepastāvot nekādam Kopienu tiesiskajam regulējumam šajā jomā, iesniedzējtiesai atbilstoši tās valsts tiesībām ir jāizlemj, vai ir jāpasūta viedokļu aptauja ar mērķi noskaidrot faktiskos apstākļus un jēdzienu izpratni Čehijas Republikā, lai pārbaudītu, vai apzīmējumu "Bud" pamata lietā var kvalificēt kā vienkāršu un netiešu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un vai tā nav ieguvusi sugas vārda raksturu šajā dalībvalstī. Tāpat, ievērojot šīs pašas valsts tiesības, iesniedzējtiesai, ja tā uzskata par nepieciešamu noteikt viedokļu aptauju, ir pārbaudes mērķiem jāizlemj, kāda ir procentuālā patērētāju daļa, kas uzskatāma par pietiekami nozīmīgu; un**

— **EKL 30. pants neizvirza konkrētu prasību attiecībā uz apzīmējuma izmantošanas kvalitāti un ilgumu izcelsmes dalībvalstī, lai būtu attaisnota tā aizsardzība atbilstoši minētajam pantam. Jautājums par to, vai šāda prasība pastāv attiecībā uz pamata lietu, ir jāatrisina iesniedzējtiesai, ņemot vērā piemērojamās valsts tiesības, it īpaši attiecīgajos divpusējos līgumos paredzēto aizsardzības sistēmu;**

2) Padomes 2006. gada 20. marta Regulā (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību paredzētā Kopienas aizsardzības sistēma ir izsmeļoša rakstura, no kā izriet, ka šai regulai pretrunā ir divām dalībvalstīm saistošas aizsardzības sistēmas piemērošana, tāda kā attiecīgie divpusējie līgumi, kas apzīmējumam, kas atbilstoši vienas dalībvalsts tiesībām ir atzīts par izcelsmes vietas nosaukumu, piešķir aizsardzību citā dalībvalstī, kur šī aizsardzība faktiski tiek pieprasīta, kamēr par šo izcelsmes vietas nosaukumu nav iesniegts reģistrācijas pieteikums atbilstoši šai regulai.

[Paraksti]